

тѣхъ на Бугенхагена, жена му и дѣца-та му, които той былъ испратилъ въ иѣкое безопасно мѣсто вѣнъ отъ градъ-тъ, ся прибрали при него; и той ся мѣчилъ въ новый-тъ миръ и свободож да забрави минжлы-тъ трудове и тегла.

Но настава едно врѣме, въ послѣдній-тѣхъ часть на животъ-тъ на мнозина, когато тѣ почувствуватъ че искра-та на земный-тъ имъ животъ вече угасва. Така было и съ Бугенхагена: той знаилъ че добри-тѣ му дни въ сѫщность были ся свършили. Благатѣкъ былъ той, наистинѣ, дѣто жена му и дѣца-та му были пощадены. Лутерова-та смърть не была едничка-та скърбь на Бугенхагена въ тѣзи послѣдни години отъ животъ-тъ му. Които сѫ чели исторій-тѣ на Реформацій-тѣхъ, знаїтъ колко горчива е оназъ глава отъ неїж, която расказва за прѣпирни-тѣ на церковны-тѣ водители — по-малко умны и по-малко съчувствующы людіе — които дошли подирѣ по-широкоумны-тѣ и по-чувствующы-тѣ межие прѣди тѣхъ. Таквызъ прѣпирни може да ни ся видятъ твърдѣ маловажны нѣща; но тѣ крайно огорчили голѣмѣ часть отъ животъ-тъ на Бугенхагена и сътрудницы-тѣ му, които безъ тѣхъ быхъ испѣлнили поприще-то си съ по-плодотвориѣ дѣятелность, и съ он-